

نمای روی خط جام



۵ نشانه که می‌گوید اسپانیا قهرمان جام است

در فوتبال همیشه همه چیز به آمار فنی، مالکیت توپ و نقشه‌های تاکتیکی ختم نمی‌شود. گاهی مجموعه‌ای از اتفاقات و تقارن‌های عجیب، روایتی را شکل می‌دهد که بیش از هر تحلیل فوتبالی توجه‌ها را به خود جلب می‌کند. حالا در جریان جام جهانی ۲۰۲۶، بسیاری از هواداران اسپانیا با کنارهم قراردادن چند اتفاق مشترک میان امروز و تابستان ۲۰۱۰، به یاد مسیری افتاده‌اند که شانزده سال پیش به نخستین قهرمانی جهان لارو خا ختم شد؛ شباهت‌هایی که هیچ تضمینی برای تکرار تاریخ نیستند، اما به اندازه کافی جذاب هستند.

نخستین شباهت به نحوه ورود اسپانیا به جام جهانی مربوط می‌شود. تیمی که در سال ۲۰۱۰ به عنوان قهرمان اروپا راهی آفریقای جنوبی شد، در نهایت موفق شد جام جهانی را هم فتح کند و حالا اسپانیا بار دیگر در قامت مدافع عنوان قهرمانی اروپا قدم به بزرگ‌ترین رویداد فوتبال جهان گذاشته است.

افتتاحیه مسابقات، جایی که شاید عجیب‌ترین شباهت ثبت شده باشد. جام جهانی ۲۰۱۰ در روز یازدهم ژوئن و با دیدار آفریقای جنوبی و مکزیک آغاز شد و جام جهانی ۲۰۲۶ نیز دقیقاً با همان تاریخ و همان مسابقه آغاز شد تا علاقه‌مندان فوتبال بیش از هر زمان دیگری از باگشت خاطرات آفریقای جنوبی صحبت کنند.

شروع مسابقات هم برای هردو تیم یکسان بود. اسپانیای نسل ژاوی و اینیستا در نخستین مسابقه‌اش موفق به گل زنی نشد و تیم کنونی نیز در بازی افتتاحیه خود نتوانست دروازه حریف را باز کند تا آغاز مسیر دو نسل اسپانیایی شباهتی غیرمنتظره پیدا کند. قرعه مسابقات نیز انگار تصمیم گرفته است بخشی از خاطرات را زنده کند. اسپانیا در جام جهانی ۲۰۱۰ در گروه H قرار داشت و در جام جهانی ۲۰۲۶ نیز دوباره نام این تیم در کنار همان گروه قرار داشت. در مرحله گروهی نیز نام مارسلو بیلسا دوباره در مسیر اسپانیا قرار گرفته است. در سال ۲۰۱۰، شیلی با هدایت این مربی آرژانتینی یکی از رقبیان لارو خا بود و حالا در جام جهانی ۲۰۲۶ اروگوئه با هدایت بیلسا مقابل اسپانیا قرار گرفته است.

در فهرست بازیکنان هم عددی آشنا به چشم می‌خورد. در تیم قهرمان سال ۲۰۱۰، هشت بازیکن از بارسلونا حضور داشتند و در فهرست کنونی لارو خا نیز دوباره تعداد نمایندگان باشگاه کاتالانی به عدد هشت رسیده است؛ عددی که بار دیگر نقش بارسلونا در ساختار فوتبال ملی اسپانیا را یادآوری می‌کند. بارسلونا در هر دو دوره وضعیت مشابهی را تجربه کرده است. باشگاه کاتالانی همان طور که در آستانه جام جهانی ۲۰۱۰ فصل موفق‌ی را پشت سر گذاشته بود، پیش از جام جهانی ۲۰۲۶ نیز دوباره موفق شد افتخارات مهم داخلی را به ویتترین خود اضافه کند.

وضعیت رئال مادرید نیز در هر دو مقطع زمانی شباهت‌هایی با یکدیگر دارد. در فصل منتهی به جام جهانی ۲۰۱۰، سفیدپوشان مادرید فصل را بدون فتح جام مهمی به پایان رساندند و در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ نیز وضعیت چندان متفاوتی برای این باشگاه رقم نخورد. در آن سوی مادرید، اتلتیکو نیز ناخواسته وارد این داستان شده است. تیمی که در فصل پیش از جام جهانی ۲۰۱۰ به عنوان نایب قهرمان کوپادلری شناخته شد، در فصل منتهی به جام جهانی ۲۰۲۶ نیز بار دیگر در همین جایگاه ایستاد تا یک شباهت دیگر به فهرست اضافه شود. اتفاقات نیمکت رئال مادرید هم شباهت دیگری را رقم می‌زند. تابستان ۲۰۱۰ با ورود ژوزه مورینیو به مادرید همراه بود و حالا بار دیگر نام سرمربی پرتغالی در ارتباط با رئال بر سر زبان‌ها افتاده است؛ تقارنی که برای بسیاری از هواداران یادآور آغاز یکی از دوره‌های مهم تاریخ باشگاه است. حتی فضای فرهنگی پیرامون مسابقات نیز از این شباهت‌ها دور نمانده است. شیراکه با اِج‌رای خود در جام جهانی آفریقای جنوبی به بخشی از خاطره جمعی فوتبال جهان تبدیل شد، در رویداد‌های مرتبط با جام جهانی ۲۰۲۶ نیز بار دیگر حضوری پررنگ و خبرساز داشته است.

عکس نوشت



پدري، هافبک اسپانیایی، پس از شکست در فینال لیگ ملت‌ها مقابل پرتغال، حضور در فینال جام جهانی را وعده داده بود. کمی بیش از سیزده ماه پیش، اسپانیا در ضربات پنالتی فینال لیگ ملت‌ها را به پرتغال واگذار کرد و شاگردان لوئیز دلافونته نتوانستند دومین جام لیگ ملت‌ها را به ویتترین افتخارات تیم ملی اضافه کنند. در همان روز، پدري یکی از بازیکنانی بود که بیشترین آسیب را از این باخت دید. هافبک اسپانیایی پس از آن شکست، در یک پست اینستاگرامی تاریخی را مشخص کرد و قول داد که به آن عمل کند؛ نوزدهم جولای ۲۰۲۶. اکنون، کمی بیش از یک سال بعد، اسپانیا این یکشنبه در فینال جام جهانی بازی خواهد کرد که دومین فینال تاریخ این تیم ملی به شمار می‌رود.

حواشی جام جهانی برای رئیس گران تمام می‌شود

یوفا علیه اینفانتینو

تلاش کشورهای اروپایی برای پایان دادن به دوران ریاست اینفانتینو جدی شده و حواشی مختلف ازجمله برخی اقدامات عجیب فیفا در این دوره جام جهانی، حالا یوفا را رودرروی رئیس فیفا قرار داده است. درحالی‌که جام جهانی ۲۰۲۶ به‌مراحل حساس خود نزدیک می‌شود، تنش‌های عمیق میان یوفا و فیفا به‌نقطه‌ای بحرانی رسیده است. لابی‌های درون یوفا برای معرفی یک رقیب جدی علیه جیانی اینفانتینو، رئیس سوئیسی ایتالیایی فیفا، درحال افزایش است و نام داریوش میودوسکی، مالک و رئیس باشگاه لیاورشو لهستان، به‌عنوان کاندیدای بالقوه مطرح شده است. ریشه اصلی این اختلافات در مخالفت باسیاست‌های گسترش طلبانه اینفانتینو نهفته است. گسترش جام جهانی به ۴۸ تیم، برگزاری جام جهانی باشگاه‌ها با شیوه جدید و فشارهای لجستیکی و کیفی ازجمله انتقادات عمده بوده است. اروپایی‌ها معتقدند این سیاست‌ها کیفیت فوتبال را کاهش داده و به‌نفع کنفدراسیون‌های دیگر با هزینه اروپا تمام شده است. یکی از نقاط اوج تنش، تصمیم جنجالی فیفا در لغو کارت قرمز فولارین بالوگان، مهاجم آمریکایی، در جام جهانی بود. یوفا این اقدام را توجیه‌ناپذیر خواند و حتی برخی نمایندگان اروپایی درکنگره فیفا را به خروج نمادین واداشت. گزارش‌ها حاکی از دخالت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در این ماجراست. او با اینفانتینو تماس گرفت. این رویداد، اتهامات نفوذ سیاسی خارجی را تقویت کرد و یوفا را به جنگ تمام عیار با فیفا کشاند.



کالبدشکافی شکست دور انتظار فرانسه سقوط تایتان‌ها

● درماندگی تاکتیکی دشان

فرانسه هنوز باید در دیدار نه‌چندان دل‌چسب رده‌بندی به میدان برود، اما درعمل باتوجه به نرسیدن به فینال، پایان کار دیدپه دشان پایانی ضعیف و نامیدکننده روی نیمکت خروس‌ها خواهد بود. با وجود اینکه شاگردان او به‌عنوان بخت اصلی قهرمانی پایه مرحله نیمه‌نهایی گذاشته بودند، در سراسر زمین بازی، از نظر فنی و تاکتیکی مغلوب حریف شدند. این مربی احتمالاً از اینکه در این وضعیت جایگاه شغلی‌اش در خطر نیست، آسوده‌خاطر است. زیرا بررسی دلایل ناکامی فاحش فرانسه در دیداری که می‌توانست آن‌ها را سومین بار پیایی به فینال جام جهانی برساند، بسیار دقیق و بی‌رحمانه خواهد بود. این پایانی بوس‌وار برای دورانی بود که تا پیش از آن، با هدایت این هافبک افسانه‌ای سابق، درخشان و پربرابر سیری شده بود. حالا این‌الدین زیدان کسی خواهد بود که باید مسئولیت بازسازی تیم را بر عهده بگیرد.

● شلیک به فرانسه از اردوی خودی

فرانسه در جدال با ماتادورها میانه میدان را از دست داده بود، اما اگر خروس‌ها از مدافعان خودی ضربه نمی‌خوردند، شاید می‌شد هنوز هم به حرکات انفجاری مهاجمان برای رسیدن به برتری حساب باز کرد، اما فرانسه ابتدا با شاهکار دینیّه و هدی‌په یک پنالتی توسط

علیرضا وفایی‌نیا

شکست فرانسه برابر حریفی به آمادگی اسپانیا را نمی‌توان در زمره نتایج عجیب جام جهانی قرار داد، اما اینکه خط آتش ترسناک خروس‌ها با حضور امپایه، دمبله و اولیسه نتوانست در طول نود دقیقه تهدیدی واقعاً جدی روی دروازه حریف باشد، به شدت غیرطبیعی بود. در شطرنج تاکتیکی این مسابقه بزرگ، دیدپه دشان کاملاً مغلوب تاکتیک‌های لوئیز دلافونته شد تا آخرین روزهای حضورش روی نیمکت خروس‌ها با طعمی تلخ برای این سرمربی با تجربه همراه شود. فرانسه از ابتدای جام به قدری پرستاره و آماده بود که برای خیلی‌ها شانس اول قهرمانی به شمار می‌آمد، اما اسپانیا با زهم این درس فوتبالی را به نمایش گذاشت که برای برد و قهرمانی فقط داشتن چند فوق ستاره هجومی کافی نیست.

نفرات هجومی این تیم انتظار کمتری از او وجود داشت هم جایش زود و در اوایل نیمه دوم تعویض شد. دمبله نیز در سمت راست به همان اندازه بی‌اثر ظاهر شد و هیچ شباهتی به آن بازیکنی نداشت که در سال ۲۰۲۵ فاتح توپ طلا شده بود. پشت سر آن‌ها، حتی اولیسه که در ماه‌های گذشته به یکی از بازیکنان هجومی برتر دنیا تبدیل شده بود هم نتوانست فضایی برای تأثیرگذاری بر روند بازی پیدا کند، تا جایی که بیست دقیقه مانده به پایان مسابقه، از زمین بیرون کشیده شد و رایان شرکی به جایش به بازی آمد.

این خط حمله که شاید بتوان آن را قد رتمندترین خط حمله جهان دانست، در بزرگ‌ترین صحنه ممکن، شکستی فاحش و تاریخی را تجربه کرد.

● توپخانه خاموش خروس‌ها

پیش از این دیدار حساس و بزرگ، صحبت‌ها و مطالب بسیاری درباره خط حمله فرانسه مطرح شده بود. زیرا امپایه، اولیسه و تا حدی دمبله در فرمی درخشان قرار داشتند و کمترکسی برای اسپانیا شانس چندان‌ی جهت مهار آن‌ها قائل بود. با این حال، اسلحه‌های آتشین خروس‌ها در خط حمله، درست در لحظاتی که بیش از هر زمان دیگری به آن‌ها نیاز بود، عملکردی ناامیدکننده داشتند.

تکته درخورتوجه اینکه امپایه در جریان بازی محو بود و چهره‌ای کلافه و سرخورده داشت. زیرا در خط حمله درعمل از هیچ فرصت مناسبی بهره‌مند نمی‌شد. هم‌زمان، بردلی بارکولا، وینگرچپی که شاید در بین

استراحت بین ۲ نیمه فینال ۲ برابر می‌شود

کپی فیفا از فینال آمریکا

همان‌طور که انتظار می‌رفت، فیفا با الهام‌گیری از سوپرپول (مسابقه فینال لیگ فوتبال آمریکایی)، مراسمی بزرگ و بسیار طولانی برای دیدار فینال در نظر گرفته است. پیش‌بینی می‌شود استراحت بین دو نیمه فینال جام جهانی ۲۰۲۶ در یکشنبه آینده نزدیک به سی دقیقه به طول بینجامد. در جریان این وقفه، یک اجرای یازده دقیقه‌ای به سبک فینال مسابقات لیگ فوتبال آمریکایی برگزار خواهد شد. درحالی‌که منابعی در داخل فیفا اعلام کرده‌اند این وقفه حدود بیست دقیقه خواهد بود، گفته می‌شود یکی از گزینه‌ها این است که



ستاره غیرمنتظره ماتادورها در مسیر قهرمانی جهان پورو به هیرو رسید

در جنگ ستارگانی که میان اسپانیا و فرانسه درگرفته بود، کمترکسی انتظار داشت نام پدرو پورو را در فهرست گل‌زنان ببیند، اما مدافع راست تانتنام که عملکرد تحسین‌برانگیزی در جام جهانی داشته است، به برگ برنده ماتادورها در بازی بزرگشان تبدیل شد.

در شب درخشان لارو خا در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، پورو با گل‌زنی در دقیقه ۵۸، نقش کلیدی ایفا کرد. او در میان همه نامداران حاضر در زمین، به‌عنوان بهترین بازیکن میدان هم انتخاب شد. گل پورو راه صعود اسپانیا

به فینال را هموار کرد. او با همکاری عالی با دنی اولمو، توپ را گرفت و با شلیکی دقیق به گوشه دروازه، مانیان را تسلیم کرد. این گل، نمادی از روح هجومی مدافعان اسپانیا با هدایت دلافونته بود.

آمار پورو در این تورنمنت شگفت‌انگیز است. او پیش از مراحل حذفی در نوزده بازی برای اسپانیا بدون گل مانده بود، اما در چهار بازی حذفی، دو گل زده است. این عملکرد، او را پس از فرناندو هیرو در سال‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲، به دومین مدافع زنده دو گل در یک دوره جام جهانی تاریخ اسپانیا تبدیل کرد. پورو در دیدار مقابل فرانسه، فراتر از گل‌زن ظاهر شد. او با پنج پاس کلیدی، سه ارسال دقیق، چهار اقدام دفاعی، هفت بازیابی توپ و برد در پنج دوتل، نمره خوبی گرفت. بیش از هشتاد سمت توپ با دقت بالا، نشان از نفوذ مداومش در زمین داشت. دلافونته با قراردادن پورو در سیستمش از توانایی‌های هجومی او بهره برد.



این بازیکن به حریف، در مسابقه عقب افتاد و بعد هم ویلیام سالیبا را همان سی دقیقه اول مسابقه در قلب دفاعش از دست داد تا برنامه‌های دشان کاملاً به هم بریزد. روی کاغذ، تقابل دینیّه و یامال نبردی نابرابر به نظر می‌رسید. زیرا این مدافع‌چپ فرانسوی در سی‌ودوسالگی از تحرک و چابکی زیادی برخوردار نیست و باید برابر یکی از وینگرهای تکنیکی و سریع جهان قرار می‌گرفت. همان‌طور که انتظار می‌رفت، اوشب دشواری را پشت‌سر گذاشت. با این حال، دینیّه به شیوه‌ای غافل‌گیرکننده در چار اشتباه شد. او در محوطه جریمه خودی، پس از مهار ارسال مارک کوکوریا، به جای توپ به پای یامال ضربه زد و یک ضربه پنالتی به حریف تقدیم کرد که توسط اوپارزآبال به گل اول اسپانیا تبدیل شد. سالیبا، مدافع میانی ارسال، هم در روزهای منتهی به دیدار نیمه‌نهایی با مشکل جزئی در ناحیه کمر دست‌وپنج نرم می‌کرد و برای کنترل در، بیشتر به جای تمرینات عادی، برنامه‌ای اختصاصی و تعدیل‌شده را دنبال می‌کرد. با این حال، تلاش‌های تیم فرانسه برای مدیریت این مصدومیت بی‌نتیجه ماند. سالیبا در مهم‌ترین مسابقه دوران حرفه‌ای خود تا امروز، تنها نیم‌ساعت دوام آورد تا با خروجش از زمین، اطمینان دفاعی فرانسه در قلب دفاع کم‌شود و این تیم نتواند با خیالی راحت از عقب زمین، تمرکزش را روی گل‌زنی و جبران شکست بگذارد.

متوقف‌شود؛ اتفاقی که می‌تواند تا حد زیادی حساس‌ترین بازی این تورنمنت را از ریتم بیندازد. طبق قوانین فوتبال که توسط هیئت بین‌المللی فوتبال تعیین می‌شود، بازیکنان حق دارند از استراحت بین دو نیمه فینال «حداکثر تا پانزده دقیقه» برخوردار باشند، اما استراحت بین دو نیمه فینال جام جهانی باشگاه‌ها در سال گذشته که آن هم توسط فیفا در نیوجرسی برگزار شد، به دلیل اجرای برنامه‌ای با حضور گروه کلد‌پلی، جی‌باولین، دو جاکت، تمزو امانوئل کلی، در مجموع ۲۴ دقیقه طول کشید. فینال جام جهانی ساعت ۲۲:۴۰ به وقت ایران آغاز خواهد شد و مراسم اختتامیه نیز از ساعت ۲۱ شروع می‌شود. تام کرو، لورا بازیینی، نیکول شرزینگر، رابی ویلیامز و آی‌شو اسپسید ازجمله افرادی هستند که در این مراسم اجرا خواهند داشت.

پورو با سرعت، تکنیک و قدرت فیزیکی، هم در دفاع مقابل ستارگانی مانند امپایه و دمبله موفق بود و هم در حمله گزینه‌ای خطرناک برای حریفان. گل او مقابل فرانسه، نتیجه کار تیمی عالی و حرکت هوشمندانه اولمو به حساب آمد و فضا را برای نفوذ آماده ساخت. این درخشش، ادامه تحول پورو در سال‌های گذشته است. او در فصل‌های گذشته با عملکرد دفاعی و هجومی متعادل، توجه‌ها را جلب کرده و حالا در عرصه ملی به ستاره تبدیل شده است. قبل از این تورنمنت، پورو ۲۲ بازی ملی با دو گل داشت، اما جام جهانی ۲۰۲۶، صحنه نمایش او نام گرفت. گل اولش مقابل اتریش در یک‌هشتم‌نهایی و حالا گل دوم مقابل فرانسه، این ستاره را به یکی از مهره‌های کلیدی اسپانیا بدل کرده است. مقایسه او با هیرو افسانه‌ای، بار معنایی خاصی رقم زده است و نشان می‌دهد فوتبال اسپانیا به نسل جدیدی از مدافعان خلاق رسیده است.